

Hemvännen.

N: 11.	Lördagen den 2 April.	1892.
--------	-----------------------	-------

Denna nummer af "Hemv." har 6 sidor.

Redovisning. Sedan alla utgifter för lotteriet och teatern blifvit af-
räknade, återstår i Tidningen "Hemvännens" kassa för närvarande $\text{Fr } 25$ penni.

Sagnor & läsa.

En tredje Pristäflan!

Med hopp om ett lika kuldrökt
emottagande som tillförelse anställes
återigen en pristäffan för "Hemvännens"
unga läsare, till hvilken täflan
svaren böra inlemnas som förut inom
Tre veckor (d. v. s. senast Torsdagen
den 15 April).

Uppgifterna äro:

I. Skrif Text till den glansbild
som medföljer Tidningen!

II. Lös 4 (fyra) af dessa problem.

1) $7 \cdot 3\frac{1}{2} + (5\frac{1}{9} : 8\frac{2}{7}) - (100\frac{3}{7} : 19\frac{4}{11})$.

2) Ett dusin stälpenor kosta

lika mycket som en bok konceptpapper.
En tredjedels bok finare postpapper ko-
star lika mycket som en bok af oframman-
da konceptpapper. Tolf böcker postpap-
per kosta 16 mk 20 pni. Huru myg-
ket kosta 2568 st. stälpenor?

3. Huru många gånger kan man ta
55 af 11561155?

4. När Tre Pennor någ kosta 60 mk,
hvad kosta de 125 tus?

5. Skillnaden emellan Trene Tab är
450; det mindre Tabet är 278; hvilket
är det större?

6. Huru många gånger är 40 större
än $\frac{5}{6}$?

Visdomens källa.

Tvänne berättelser af Signorlin.
(Forts.)

Det var helt tyst i grottan, medan Carl Ågerstedt upphöf sin bröst och talade:

— Jag vill nu först förklara för er orsaken till mitt dröjmal. Som j veten, hade jag kallat er hit till klockan half sex. Vid pass en half timme tidigare gick jag hemifrån, och som jag hade god tid på mig, spatserade jag helt lugnt framåt utmed gatorna. Då stoter jag plötsligt på en bekant gosse, som erbjuder mig sitt sällskap. I förstån, hvad kunde jag göra, utan att tala för nyfikenhet...? Nå, vi promenerade tillsammans och hörde snart signaler till eldsvåda. Af nyfikenhet förslög min kamrat, att vi skulle följa med för att se, hvad som vore å färde, och som det tycktes förtigga just at det håll jag skulle, samtog jag. Vi antände till skådeplatsen... Det är en grofslig eldsvåda... Jag passade på tillfälle och schappade

de undan och anlände till en tim, me för sent.

— Men vet någon, hvad som händt Erik? frågade en gosse ur hopen.

Lille Johan var genast färdig.

— Ah, vet ni, det är en rystig händelse! utropade han.

Nyfikenhet visade sig i allas ansigten. Men Carls kinder blefvo en smula röda. Rodnade de männe af harm öfver att samma historia så ofta upprepades? Denna plägsamma bild, som allt ännu kvarstod för hans blickar! När skall jag di bli ^{Ågerstedt har jag ett gott greed hela, vilken? Hvad kan jag oft förbr...} ~~glad att göra gott för alla barnen i tankar~~ Carl och runkade på hufvudet, liksom för att skaka bort dessa ^{Tänker att...}

Emellertid berättade den lille liflige pratmakaren Eriks sorgliga öde, medan fasa målade sig i hans åhörars anleten. En af dem bleknade synbart och blickade tänkande framför sig. Kanke denne gosse kände ett stygn i sitt samvete? Kanke han insåg, på hvilken farlig väg han gick.

Den hemiska berättelsen hade gjort

ett djupt intryck på de flesta. Den munttra sinnesstämning, som varit rådande vid Carls intåg, var alldeles försvunnen, och förtämning herrskade öfver hela sällskapet.

— Gossar, vi skola säga bort dessa dystra tankar! uppmuntrede Carl. — Icke passas det sig för alla röfvarne att vara så pjåkiga.

Medan Carl talade, vände den gosse, vi nyss omnämnde, sitt bleka ansigte mot honom och såg på honom med ett obeskripligt uttryck, men teg.

Carls ord voro synbarligen stället till de mindre "röfvarerna", och några af dessa drog äfven på mun och började prata sinemellan.

— Sätt men ved på elden, sin, sade den länge och late Rob.

Sin fullgjorde uppdraget, under det Rob helt makligt rökte sin pipa.

— Nå, Carlino, när tänkes du fortelara oss, hvarför vi blifvit hit kallade? erinrade en gosse.

— Det var sant! sade Carl och fortalte sedan, medan alla

ögen tygta ähörd honom:

— Ja, det är en angenäm nyhet. Mina föräldrar ha lofvat, att vi i nästa lördag få hålla karneval med maskerad hos oss och att vi dit få bjuda hvar som helst... och alltså bjuder jag nu er alla.

Nu uppstod ett gaudium. Alla dystra tankar voro bortblästa. Till och med den drömmande gossens anlete upplemnade för ett ögonblick, men snart försvann han åter i sin förre tankfullhet. De mindre gossarna klappade händerna af förtjusning, och ropade: "bal, maskerad, ack så roligt!"

— Men hvarifrån tänken jag få kostymer? frågade plötsligt Rob, starkt tände.

— Ack ja, det var sant! Hvarifrån få kostymer? ropade de små gossarna, men en af dem, som Frohlyftvis fann sig stött af Robs rethjån, svarade:

— Hvarifrån tänker du få kostymer?

— Jaj, äh, jag, äh, nog får jag allra tid, förklarade Rob, chuden något förtjusning. — dugnen er! Det skall jag bestyra om, kundervittade nu Carl, och det denna glada nyhet blef glädjen ännu mera stormande i gossarna. — Sakta, jag glömmen, hvar jag ären! sade manade Carl. (Forts.).

En vy från Neapels omnejdes.

Från italienska af Sigurd Skj.

Salendo emellan Portici och Arso är en landsträta, som man kan kalla en liten, men oafterhärlig engelsk Trädgård. Så man passerat en förtju-

Efter att hafva uppstigit Fretto Steg, inträder man därpå i en liten skog, tillräckligt tät för att kunna kallas labyrintisk. Sedan man en stund i den angenäma walkan irrat omkring i densamma, be-

Frankernas seger öfver Muhammedans vid Tolosa.

Original för "Hemvännen" af A. S.

sande bärgsstig, hvilken är bevärd med ojämfoliga myrtenbuskar och hvar ifrån man kan skönja Vesuvii krater, nedstiger man genomkost och lätt sluttnung till ett fält, som bildar en Värklig säng af de finaste örter och blommor och som omslutes af en häck af vilda rosv.

finner man sig på en höjd, bevärd med väluktande örter och några enbuskar. Härifrån mäter ögat det närbelägne Vesuvii höghet, härifrån beherrskar man Neapel, höjden, bergen, hafvet, öarna. Rundt omkring sig har man Naturens alla skatter

Spöken.

Komedi i en akt. — Öf. fr. Ital.
af Sigrid E.

Personer:

- Gottardo, godsejare.
- Bernardino, affärsman.
- Margherita, gammal hushållerska i Gottardos hus, blind.
- Bettina, närvarande hushållerska därstädes.
- Marianna, Margheritas väninna.
- Antonio dal Bastirro, Gottardos husförvaltare.
- Nane, Gottardos gondolier.
- Vårdshusejare.
- Jesens landsstrykare.
- Flere personer som ej tala.

Händelsen passerar i Venedig.

Scen 1.

Gata. — Grill höjer ett kaffé.

Gottardo (sittande inne i kafféet). Insen de
 obgång den skada som folkets tanklösa
 pladder ävågabringar! — Nu är det redan
 tvei år som jag ej kunnat på något sätt ut-
 kyra mitt hus vid Canalreggio. Jag ville
 lösk veta, hvilka onda kunger, hvilka af-
 sindjuka människor det är som sprida des-
 sa rykten, att vti mitt hus hustru spöken
 och nattliga andas! — Jag måste allvarsam
 tänka på att finna någon utväg på att
 byta detta staka spöcker.

Scen 2.

De samme och Bernardino, sedan vendes.

Ber. Bottega!

Vård. Hvad befalls?

Ber. Hemta mig den vanliga sjömans-
 fruntuchen! Men se efter, att den blir väl
 varm och sot!

Vård. Som ni befäller (aflagnar sig).

Ber. Ah, högaktade herr Gottardo, hur
 nu står Ki?

Gott. Bra, min kära herr Bernardi-
 no, bra; men nu, per Bracco, ju med jag be-
 fraktar er, dess mera förvänar jag mig.

(Forts.)

utställda och synliga, på ena sidan
 är den fruktansvärd och högtidlig, på
 den andra leende och intagande.

Harligt är att då sitta under
 någon inklädnad af grenar, eller att
 stå på randen af någon klippa, där
 hamnen erbjuder sin vackraste an-
 blick. Genom att stanna på någon li-
 ten höjd närreblifver man den egen-
 domliga kontrasten emellan det gröna
 och leende Posilippis och det dystra
 Veruuius. Stundom får man fånga
 sig åt utsynen af ett i hamnen
 inloppande fartyg; och de otaliga
 små båtarna, som öfversalla viken
 erbjuder en förtjusande anblick.

På dessa afskilda vägar, på de
 ensamma höjder hör man otydligt
 bullret från de karror och mennis-
 skor, hvilka färdas på gatan „Por-
 tici.“ Ett dylikt buller, vagnarnas
 squalpande, fiskerarnas arbete, vul-
 kanens rök andas ett visst stort
 artadt lif af flit och väksamhet, och
 upplifva det annars så enstaka
 landskapet, hvilket väl annars
 förefölle entonigt, oaktadt sin
 utomordentliga skönhet.

F I Italien ett vanligt utropssätt, då man vill erbjuda något.

Skvarjehanda företeelser i naturen

15. Elefanten.

De stora elefanternas hem är Asien och Afrika, och de skilja sig i mer än ett afseende från hvarandra. De asiatiska eller indiska elefanten är mindre till väkten. Han blir sällan mer än 3-4 meter hög, medan den afrikanska när en höjd af 5 meter. De mest påfallande skillnaderna mellan de båda arterna förekommer i afseende å höfnaglarne, af hvilka den indiska har 4 eller 5 på bakfötterna, medan den afrikanska endast har 3, samt å öron och betår. Den afrikanska elefantens öron äro oerhördt stora, den asiatiska elefantens däremot knappt 1/3 af den förvaras. Den afrikanska elefantens betår väga ibland 50 kgm och mera; hans knärad är mindre medan asiatens är aflångt, och dess tänder hafva sällan ~~längre än~~ en vikt af en centnar. Hos den afrikanska ~~äro~~ betårna sällan utsträckt, medan de merendels finnas hos den asiatiska, ehuru de äro mindre än hos hanarne.

och utgöres af kraftiga djur med stor snabel och korta ben. Det andra, "merghu", uppvisar en större höjd, men är icke så kraftigt byggd och har icke heller samma styrka. Mellan dessa två Patrika öfvergångsarter. Han och där på träffar man äfven hvita elefenter. De skattas mycket högt i flere asiatiska land, i Siam t.ä. egnar man dem afgudadyrkelse och betalar dem höga pris.

Den indiske elefanten bebod större delen af Asiens sydöstra land, inbegripet de stora öarna Ceylon, Java, Sumatra, Borneo o.s.v., medan den afrikanska däremot endast antäffas i de mellersta och sydlige delarna af Afrika. Dess biniem i öster behd Senegal i väster begräns dess område norrut, och ännu för få år sedan utsträckt han sin vandring ända till Guds-hoppstrunden i söder.

Under det att i de asiatiska landen elefanten redan länge varit ett hastigt djur, läter den afrikanska elefanten icke så lätt lamsa sig som hans indiska broder. Förök därmed hafva de och gjorts redan för årtusenden sedan. Han har, som bekant är användt dem till och med i krig och det i stort skala. Den kartagiske karens elefanter väckte, hvär de kommo, fruktan och skräck.

(Forts.).

Skämt, Anekdoter m.m.

Fyra bedragare spände en gång midty på ett värdshus och, sedan de väl pluggat sig, bejorde de värdshuset på hvad de voro skädd. Kyffaren aflemnade dem. Ett af de fyra stack genast handen i fickan; den annan höll honom till baka och sade att han ville betala, den tredje gjorde detsamma, och den fjärde säger till Kyffaren: "Jag förtjäder dig ett emottagna pennning af dessa herrars, jag vill betala!" Då ingen vill ge, efter sade en af dem: "Det gifves ett meddel ut i denna sak blifv ense. Om Kyffaren är så god och tillåter, att vi binda för öronen på honom, skall den af oss, som har fört dig till, betala förtäring. Detta förslag antogs; Kyffaren lade på sin egen näsduk och

förbinda öronen på sig. Han föl honom till, eller tre gånger omkring i rummet, och under det han frestas omkring i rummet, smygga sig gästerna skyndsamt bort. Värden, som bofunde fatta misstänker, går genast upp i rummet; blinda böcker låg fast i honom och säger: "Det blir nu, som jag betala laget."

En ung man, som varit ute på besök, trodde sig fört komma hem och utgifva för sannings skull det, som fört honom. Då han en gång stöt att hafva sett Elefanten alla mönärket, frågade någon, om han äfven sett Bardanellem, Stol-skrifvaren, som trodde det vara några furstar, hvilka kette på svarade djäfrt: "Jag miste väl ha sett dem, emedan jag ofta ätit midty hos dem."

Herrn: Hvad var det för ett skämt? Huru skiljer mist i naturen? - Be-tjant: Det var bara jag, som sköt ut på en ratta, för att den ej skulle störa.

Meteorologiska observationer.

Hfors' termometer hvarje dag kl. 12 p.m. d. 14 Jan. 1872.

Lörd.	den 20 Mars	+3°C.
Månd.	den 21 Mars	+3°C.
Tisd.	den 22 Mars	+3°C.
Onsd.	den 23 Mars	+5°C.
Torsd.	den 24 Mars	+1°C.
Fred.	den 25 Mars	+6°C.
Lörd.	den 26 Mars	+3°C.
Sönd.	den 27 Mars	+4°C.
Månd.	den 28 Mars	+1°C.
Tisd.	den 29 Mars	+3°C.
Onsd.	den 30 Mars	+2°C.
Torsd.	den 31 Mars	+3°C.
Fred.	den 1 April	+4°C.
Lörd.	den 2 April	+2°C.

Rebus, Charader m.m.

Skilt första är vi hvil. som gör, skilt andra omömligt är, När man vill baka sig ett bröd, Skilt hela alltså nyttas får, När ute kallt och husligt är.